

5. Körülvettének a pogányok, / De az Úr nevében bízom,
És oly jó reménységben vagyok, / Hogy őket mind eltaposom.
Mint a méhek, úgy körülvettek, / De őket elverem menten,
Vélük együtt odalesz nevük, / Mint aszú tövis a tűzben.
6. Körös-körül fogtak engemet, / És kerengnek körülöttem,
De én reményilem Istenemet, / Hogy őket én mind elvesztem.
Te, ellenség, énrám támadtál, / És meg akartál ejteni,
De csak hiába munkálkodtál, / Mert éltemet Isten őrzi.
7. Az Úr énnékem erősségem, / És én őrá énekelek;
Csak ő énnékem segédlemem, / És én őbenne reményelek.
A hívek vígan énekelnek / Ő hajlékukban, örömmel,
Mert jobb keze az Úr Istennek / Nagy erős dolgokat mível.
8. Az Úr megmutatja hatalmát, / Jobb karját ha felemeli,
És cselekedik nagy dolgokat, / Miket nyilván kell dicsérni.
Nem halok én meg, hanem élek, / Az Úr tetteit hirdetem.
Csak benne bízok és remélek, / Ő az én erős Istenem.
9. Az Úr megbüntete engemet, / És igen megostoroza,
De nem akará elvesztemet, / És a halálnak nem ada.
Nyissátok meg azért kapuit / Az igazság templomának,
Hogy bemenvén, nagy dicsőségit / Dicsérhessem e nagy Úrnak.
10. Mert csak ez kapuja az Úrnak, / Melyen a hívek bémennek,
Mik felnyitvatnak csak azoknak, / Akik igazságban élnek.
Dicsérlek téged énekekben, / Hogy engemet megalázál,
De ismét felvevél kegyesen, / És engem megszabadítál.
11. E kő, amit a házépítők / Ítélték megvetendőnek,
Az épületbe helyezteték, / Lőn feje a szegeletnek.
Ez pedig az Úr Istentől lett, / Aki ezt ígyen rendelte,
E dolognak szemeink előtt / Csudálatos hossza-vége.
12. E jeles napot őmagának / Készítette az Úr Isten,
Azért e nap jelenvoltának / Vigadva minden örvendjen!
Kérlek, Uram, hogy megőrizzed / E te Sionodat mostan,
Bírad és szerencsésé tégyed / Mindennémű dolgaiban.
13. Áldott, aki az Úr nevében / Eljöve nagy dicsőséggel!
Áldunk, dicsérünk egyetemben / Az Úrnak házanépével!
Adjatok hálát e nagy Úrnak, / Mert nagy az ő kegyessége,
És nagy volta szent irgalmának / Megmarad most és örökre!